

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 3Tos/68/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015038  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015038.2

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí dňa 07. októbra 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. mája 2020, sp.zn.6Pp/203/2019, a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06. mája 2020, sp.zn.6Pp/203/2019 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodol, že odsúdený K. J. sa podmienične prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.8T/10/2013 zo dňa 16.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.2To/17/2016 zo dňa 13.04.2017. Súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Uvedené uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) ihneď po jeho vyhlásení voči nemu na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že s uvedeným rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sa nestotožňuje, nakoľko podľa neho odsúdený nespĺňa materiálne podmienky pre podmieničné prepustenie. Pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, tak z napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd sa dôsledne neriadil hodnotením Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom. Napriek tomu, že v hodnotení sa výslovne uvádza, že u odsúdeného sa vyskytli negatívne poznatky v pracovnej oblasti a tiež aj porušenia ústavného poriadku, súd tieto poznatky nevyhodnotil v neprospech odsúdeného. Naopak prijal, že uvedené nedostatky nie sú dostatočne závažné na to, aby mohol vysloviť, že prvá materiálna podmienka nebola splnená. Prokurátor je názoru, že dĺžka doposiaľ vykonávaného trestu odňatia slobody vzhľadom na závažnosť a charakter spáchaného trestného činu je pre nápravu odsúdeného zatiaľ nedostačujúca, nezabezpečuje jeho dôslednú prevýchovu a je potrebné vplývať na neho dlhšou dobou výkonu trestu. Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky, teda či možno očakávať, že odsúdený povedie v budúcnosti riadny život, súd prvého stupňa pri rozhodovaní nepriznal náležitú váhu obsahu hodnotiacej správy ústavu, najmä pokiaľ ide o ústavom signalizovanú prítomnosť rizík sociálneho zlyhania odsúdeného. Ústav vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Podľa názoru súdu prvého stupňa však formulár, ktorým sa hodnotia tieto riziká, vykazuje nedostatky a rozhodol sa ho neakceptovať. Napokon riaditeľ ústavu na výkon trestu odsúdeného neodporučil podmienične prepustiť. Prokurátor má z vyššie uvedených dôvodov za to, že pre podmieničné prepustenie u odsúdeného nie sú splnené zákonné predpoklady a navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu s tým, že považuje napadnuté uznesenie v celom rozsahu za správne a zákonné, a sťažnosť prokurátora za celkom neopodstatnenú. Poukázal na to, že z hodnotenia ústavu, na ktoré poukázal prokurátor, nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záveru okresného súdu o naplnení všetkých zákonných predpokladov na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 a 2 Tr. zák. Zdôraznil, že práve záver o naplnení všetkých zákonných predpokladov na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je záverom o právnej otázke, ktorý patrí súdu na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, v rámci ktorého je hodnotenie ústavu len jedným z dôkazných prostriedkov. Prvostupňový súd postupoval plne v súlade s týmito zásadami a k záveru o tom, že preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život dospel nielen na základe obsahu hodnotenia ústavu, ale aj na základe ďalších zistení, ktoré vo svojom súhrne plne opodstatňuje záver o jeho polepšení a realnosti očakávania vedenia riadneho života. K prokurátorom namietanej prognóze sociálneho zlyhania odsúdený poukázal na to, že ak by podmienkou priaznivej resocializačnej prognózy mal byť vždy aj jednoznačne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, tak by išlo fakticky o taký stav, ktorý by popieral základné právo odsúdeného na obhajobu v trestnom konaní. Z obsahu trestného spisu v základnom trestnom konaní je zrejmé, že popieral spáchanie skutku kladeného mu za vinu a v rámci svojho práva na obhajobu v trestnom konaní navrhoval dôkazy na preukázanie svojich obhajobných tvrdení, a pokiaľ bol napriek tomu po vyhodnotení jeho obhajobných tvrdení ako nepreukázaných odsúdený, neznamená to, že by mal odsúdený zmeniť svoj postoj k trestnej činnosti prezentovaný v rámci jeho obhajoby. Avšak odsúdený rešpektoval právoplatné rozhodnutie súdu, tomuto sa podrobil, keď ihneď po nariadení výkonu trestu odňatia slobody nastúpil do výkonu tohto trestu. Vo výkone trestu plnil všetky povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a rovnako rešpektoval všetky obmedzenia súvisiace s výkonom trestu. Záverom odsúdený dodal, že prvostupňový súd správne vyhodnotil a dostatočne sa vyporiadal aj s hodnotením ústavu pri súčasnom zohľadnení aj ďalších zistených skutočností týkajúcich sa jeho osoby, a preto navrhol krajskému súdu, aby sťažnosť prokurátora zamietol, pretože nie je dôvodná.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 30. júla 2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. októbra 2020 podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, zakotvil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého

odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestov.

Pokiaľ ide o splnenie ďalších dvoch materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu. Pokiaľ ide o druhú (materiálnu) podmienku krajský súd len zdôrazňuje, že z obsahu hodnotenia ústavu na odsúdeného K. J. vyplýva, že výkon trestu odňatia slobody pôsobil a pôsobí na odsúdeného pozitívne.

K tretej (materiálnej) podmienke (splnenie tejto podmienky namieta v sťažnosti prokurátor), že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, krajský súd uvádza, že okresný súd aj túto vyhodnotil správne, hoci v prípade odsúdeného riziko sociálneho zlyhania bolo ústavom ÚVTOS Dubnica nad Váhom pôvodne vyhodnotené ako stredné, no okresný súd správne dospel k záveru, že toto riziko nebolo opodstatnene vyhodnotené, nakoľko sa síce u odsúdeného vyskytli určité nedostatky súvisiace s dodržiavaním ústavného poriadku, avšak charakter týchto previnení je nízky, keďže nebol za ne odsúdenému udelený žiadny disciplinárny trest. Navyše odsúdený svoje správanie napravil, obdobného konania sa už nedopúšťal, a naopak vo vzťahu k plneniu si pracovných povinností bol odsúdený aj disciplinárne odmenený, z čoho je zrejmy tiež jeho pozitívny vzťah k pracovnej činnosti a vyvíjajúca snaha k upevňovaniu riadnych pracovných návykov. Pokiaľ ide o plnenie stanoveného programu zaobchádzania vo vzťahu k vytykáanému nedostatočnému kritickému postoju k trestnej činnosti, okresný súd v tejto súvislosti správne prihliadol nielen na povahu spáchaného trestného činu a jeho závažnosť, ale aj na predchádzajúce odsúdenia. Síce odsúdený bol celkom 3-krát súdne trestaný, avšak predchádzajúce dve odsúdenia mali na odsúdeného prevýchovný vplyv, keďže do spáchania posledného skutku, t.j. do 29.09.2012 viedol riadny život. Je možné preto vyvodiť tiež záver, že u odsúdeného sa nejedná o osobu narušenú kriminálnym spôsobom života, a vzhľadom na povahu posledne spáchaného skutku v spojení so znaleckým konštatovaním, že u odsúdeného sa nejednalo o patologickú sexuálnu agresivitu, a že vyhodnotené riziko sociálneho zlyhania nie je opodstatnené.

Z hľadiska posúdenia, či odsúdený v danom prípade plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, krajský súd v súlade s názorom okresného súdu konštatuje, že z obsahu spisového materiálu nezistil skutočnosti, brániace vyvodiť odôvodnený záver o riadnom plnení povinností a o riadnom správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené, a na to, že odsúdený je po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, trest vykonáva v režime minimálneho stupňa stráženia, v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. podľa názoru krajského súdu niet dôvodu k vyvodu záveru, že toto konanie odsúdeného je len prejavom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie prejavom skutočného polepšenia. V súvislosti s možným očakávaním

vedenia riadneho života krajský súd poukazuje na to, že z hodnotenia odsúdeného nevyplývajú žiadne poznatky o problémovom správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, práve naopak jeho správanie a vystupovanie ako aj plnenie interných predpisov a príkazov je možné hodnotiť ako pozitívne a bez pretrvávajúcich negatívnych prejavov. Preto s poukazom na vyššie uvedené ani podľa názoru krajského súdu z obsahu spisu nevyplývajú žiadne také skutočnosti, ktoré by boli kontradiktórne s rozumným záverom v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák. o možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd zároveň dospel k záveru, že okresný súd taktiež správne určil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.